

ДИРЕКТИВА 88/347/ЕИО НА СЪВЕТА

от 16 юни 1988 година

за изменение на приложение II към Директива 86/280/ЕИО за емисионните норми и целите за качество за заустванията на някои опасни вещества от списък I на приложението към Директива 76/464/ЕИО

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност, и по-специално член 130 У от него,

като взе предвид Директива 76/464/ЕИО на Съвета от 4 май 1976 г. за замърсяването, причинено от някои опасни вещества, зауствани във водната околна среда на Общността⁽¹⁾, и по-специално членове 6 и 12 от нея,

като взе предвид Директива 86/280/ЕИО на Съвета от 12 юни 1986 г. за емисионните норми и целите за качество за заустванията на някои опасни вещества от списък I на приложението към Директива 76/464/ЕИО⁽²⁾,

като взе предвид предложението на Комисията⁽³⁾,

като взе предвид становището на Европейския парламент⁽⁴⁾,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет⁽⁵⁾,

като има предвид, че с оглед опазване на водната околна среда на Общността от замърсяване с някои опасни вещества член 3 от Директива 76/464/ЕИО въвежда режим на предварителни разрешителни за определяне на емисионните норми за заустванията на веществата от списък I от приложението; като има предвид, че член 6 от посочената директива предвижда определянето на гранични стойности на емисионните норми, а също така и цели за качество за водната околна среда, засегната от заустванията на тези вещества;

като има предвид, че държавите-членки се задължават да прилагат емисионните норми, с изключение на случаите, в които те могат да прилагат целите за качество;

⁽¹⁾ ОВ L 129, 18.5.1976 г., стр. 23.

⁽²⁾ ОВ L 181, 4.7.1986 г., стр. 16.

⁽³⁾ ОВ С 146, 12.6.1979 г., стр. 5, ОВ С 309, 3.12.1986 г., стр. 3, ОВ С 314, 26.11.1987 г., стр. 5, и ОВ С 70, 18.3.1985 г., стр. 15.

⁽⁴⁾ ОВ С 122, 9.5.1988 г. и ОВ С 120, 20.5.1986 г., стр. 164.

⁽⁵⁾ ОВ С 232, 31.8.1987 г., стр. 2, ОВ С 356, 31.12.1987 г., стр. 69 и ОВ С 188, 29.7.1985 г., стр. 19.

като има предвид, че Директива 86/280/ЕИО трябва да бъде изменена, по предложение на Комисията, в светлината на развитието на научното знание предимно за токсичността, и натрупването на споменатите вещества в живите организми и в утайките или в случай на подобрение на най-добрите налични технически средства; като има предвид, че има основание да се допълни споменатата директива с разпоредби за други опасни вещества и да се измени приложение II;

като има предвид, че въз основа на критериите, определени в Директива 76/464/ЕИО, алдрин, диелдрин, ендрин, изодрин, хексахлорбензен, хексахлорбутadiен и хлороформ трябва да се включат в разпоредбите на Директива 86/280/ЕИО,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Приложение II към Директива 86/280/ЕИО на Съвета се изменя и допълва, както следва:

1. Под заглавието се добавят следните точки:

- “4. За алдрин, диелдрин, ендрин и изодрин
- 5. За хексахлорбензен
- 6. За хексахлорбутadiен
- 7. За хлороформ”.

2. Добавят се следните раздели:

“IV. Специални разпоредби относно:

- алдрин (№ 1) ¹	CAS-309-00-2
- диелдрин (№ 71) ²	AS-60-57-1
- ендрин (№ 77) ³	CAS-72-20-8
- изодрин (№ 130) ⁴	AS-456-73-6

¹ Алдрин е химическото съединение C₁₂H₈Cl₆
1, 2, 3, 4, 10, 10-хексахлоро-1, 4, 4а, 5, 8, 8а-хексахидро-1, 4-ендо-5, 8-екзо-диметано-нафтален.

² Диелдрин е химическото съединение C₁₂H₈Cl₆O
1, 2, 3, 4, 10, 10-хексахлоро-6, 7-епокси-1, 4, 4а, 5, 6, 7, 8, 8а-октахидро-1, 4-ендо-5, 8-екзо-диметано-нафтален.

³ Ендрин е химическото съединение C₁₂H₈Cl₆O
1, 2, 3, 4, 10, 10-хексахлоро-6, 7-епокси-1, 4, 4а, 5, 6, 7, 8, 8а-октахидро-1, 4-ендо-5, 8-ендо-диметано-нафтален.

⁴ Изодрин е химическото съединение C₁₂H₈Cl₆
1, 2, 3, 4, 10, 10-хексахлоро-1, 4, 4а, 5, 8, 8а-хексахидро-1, 4-ендо-5, 8-ендо-5, 8-ендо-диметано-нафтален.

Заглавие А (1, 71, 77, 130): Гранични стойности на емисионните норми¹

Вид промишлено предприятие ²	Вид средна стойност	Гранични стойности, изразени във		Да се спазва от
		тегло	концентрация $\mu\text{g/l}$ в зауствени води ³	
Производство на алдрин и/или диелдрин, и/или ендрин, включително приготвянето на препарати от готови субстанции на същото място	месечна	3 g на тон общ производствен капацитет (g/t)	2	1. 1. 1989 г.
	дневна	15 g на тон общ производствен капацитет (g/t) ⁴	10 ⁴	1. 1. 1989 г.

¹ Емисионни норми, посочени в настоящата заглавие, се прилагат за съвкупността от зауствания на алдрин, диелдрин и ендрин.

В случая, когато отпадъчните води, в резултат на производството или употребата на алдрин, диелдрин и/или ендрин (включително продуктите, приготвени от тези вещества), също съдържат изодрин, определените по-горе емисионни норми се прилагат за съвкупността от зауствания на алдрин, диелдрин, ендрин и изодрин.

² Измежду промишлените предприятия, посочени в заглавие А, точка 3 на приложение I, се прави, в частност, препращане към предприятията, приготвящи продукти на базата на алдрин и/или диелдрин и/или ендрин извън мястото на производство.

³ Тези цифри отчитат общия дебит води на предприятието.

⁴ Ако е възможно, дневните стойности не трябва да надхвърлят двукратната месечна стойност.

Заглавие Б (1, 71, 77, 130): Целеви показатели за качество

Среда	Вещество	Целеви показатели за качество ng/l да се спазват от	
		1.1.1989 г.	1.1.1994 г.
повърхностни води	Алдрин	общо 30 за четирите вещества с максимум от 5 за ендрин	10
Води при устието	Диелдрин		10
Вътрешни крайбрежни води, освен водите при устието	Ендрин		5
Териториални морски води	Изодрин		5

Неизменност: Концентрацията на алдрин и/или диелдрин, и/или ендрин, и/или изодрин в утайките и/или мекотелите, и/или черупчести организми, и/или рибите не трябва да се увеличава значително във времето.

Заглавие В (1, 71, 77, 130): Референтен метод за измерване

1. Референтният метод за измерване за определянето на алдрин, диелдрин, ендрин и/или изодрин в отпадъчни води и във водната околна среда е газхроматография с електронзахващ детектор след екстракцията с подходящ разтворител. Границата на определяне¹ за всяко вещество е 2,5 ng/l за водите и 400 ng/l за отпадните води, в зависимост от броя на наличните странични (пречещи) вещества в пробата.
2. Референтният метод за измерване за определянето на алдрин, диелдрин, ендрин и/или изодрин в утайките и организмите е газхроматография с електронзахващ детектор след подходяща подготовка на пробите. Границата на определяне е 1 µg/kg сухо тегло за всяко отделно вещество.
3. Точността и верността на метода трябва да е $\pm 50\%$ при концентрация, която представлява двукратната стойност на границата на определяне.

¹ “Граница на определяне” x_g от дадено вещество е най-малкото количество, което може да бъде количествено определено в дадена проба на базата на даден работен метод, което може също да е различно от нула.

V. Специални разпоредби относно хексахлорбензен (HCB) (№ 83)

CAS – 118-74-1

Заглавие А (83): Гранични стойности на емисионните норми

Неизменности: Замърсяването, произтичащо от зауствания на HCB и засягащо концентрациите в утайките и/или мекотели, и/или черупчестите организми, и/или рибите не трябва да има, пряко или косвено, значително увеличение във времето.

Вид промишлено предприятие ^{1,2,3}	Вид средна стойност	Гранични стойности, изразени във		Да се спазва от
		Тегло	концентрация	
1.Производство и преработка на HCB	месечна	10 g HCB/тон производствен капацитет за HCB	1 mg/l HCB	} 1.1.1990 г.
	дневна	20 g HCB/тон производствен	2 mg/l HCB	

		капацитет за HCB		
2. Производство на перхлоретилен (PER) и на въглероден тетрахлорид (CCl ₄) чрез перхлориране	месечна	1,5 g HCB/тон общ производствен капацитет на (PER) + CCl ₄	1,5 mg/l HCB	1.1.1990 г.
	дневна	3 g HCB/тон общ производствен капацитет на (PER) + CCl ₄	3 mg/l HCB	
3. Производство на трихлоретилен и/или на перхлоретилен чрез всеки друг процес ⁴	месечна	-	-	-
	дневна	-	-	-

¹ Опростена процедура за мониторинг може да се въведе, ако годишните зауствания не надхвърлят 1 kg годишно.

² Измежду промишлените предприятия, посочени в приложение I, заглавие А, точка 3, е направено препращане в частност към промишлените предприятия, произвеждащи кинтозен и текназен, към промишлените предприятия, произвеждащи хлор чрез хлоралкална електролиза с графитни електроди, към съоръженията за преработка на промишлен каучук, към съоръженията за производство на пиротехнически продукти и към предприятията за производство на винилхлорид.

³ Въз основа на придобития опит при прилагането на настоящата директива и отчитайки факта, че използването на най-добрите технически средства вече позволява в някои случаи да се прилагат много по-строги емисионни норми от посочените по-горе, Съветът по предложение на Комисията ще приеме по-строги емисионни норми, като това решение трябва да бъде взето до 1 януари 1995 година.

⁴ Понастоящем не е възможно да се приемат гранични стойности за този отрасъл; Съветът ще ги приеме впоследствие по предложение от Комисията. Дотогава държавите-членки ще прилагат националните емисионни норми в съответствие с приложение I, заглавие А, точка 3.

Заглавие Б (83): Цели за качество¹

Неизменност: Концентрацията на HCB в утайките и/или мекотели и/или черупчести организми и/или риби не трябва да се увеличава значително във времето.

- (1) Комисията периодично ще проверява възможността за определянето на по-строги цели за качество, отчитайки измерените концентрации на HCB в утайките и/или мекотелите, и/или черупчести организми, и/или рибите, и ще докладва на Съвета преди 1 януари 1995 г. с оглед да се определи дали има основания за промени в директивата.

Среда	Целеви показатели за качество	Мерна единица	Да се спазва от
повърхностни води Води при устието Вътрешни крайбрежни води, освен водите при устието Териториални морски води	} 0,03	µg/l	1.1.1990 г.

Заглавие В (83): Референтен метод за измерване

1. Референтният метод за измерване за определяне наличието на НСВ в отпадъчните води и във водите е газхроматография с електронзахващ детектор след екстракцията с подходящ разтворител.

Границата на определяне¹ за НСВ е в диапазона между 1 и 10 ng/l за водите и 0,5 и 1 µg/l за отпадъчните води, в зависимост от наличните странични (пречещи) вещества в пробата.

2. Референтният метод за определяне наличието на НСВ в утайките и организмите, е газхроматография с електронзахващ детектор след подходяща подготовка на пробата. Границата на определяне (¹) е в диапазона между 1 и 10 µg/kg сухо вещество.

3. Точността и верността на метода трябва да е $\pm 50\%$ при концентрация, която представлява двукратната стойност на границата на определяне¹.

¹ "Граница на определяне" х г от дадено вещество е най-малкото количество, което може да бъде количествено определено в дадена проба на базата на даден работен метод, различно от нула

Специални разпоредби относно хексахлорбутадиен (HCBD) (№ 84)

CAS –87-68-3

Заглавие А (84): Гранични стойности на емисионните норми

Неизменност: Замърсяването, произтичащо от зауствания на HCBD и засягащо концентрациите в утайките и/или мекотели, и/или черупчести организми, и/или рибите не трябва, пряко или косвено, да се увеличава значително във времето.

Вид промишлено предприятие ^{1,2,3}	Вид средна стойност	Емисионни норми, изразени във		Да се спазва от
		тегло	концентрация	
1. Производство на перхлоретилен (PER) и въглероден тетрахлорид (CCl ₄) чрез перхлориране	месечна	1,5 g HCB/тон общ производствен капацитет на PER + CCl ₄	1,5 mg/l HCB	1.1.1990 г.
	дневна	3 g HCB/тон общ производствен капацитет на PER + CCl ₄	3 mg/l HCB	
2. Производство на трихлоретилен и/или перхлоретилен чрез всеки друг процес (⁴)	месечна	-	-	-
	дневна	-	-	-

¹ Опростена процедура за мониторинг може да се въведе, ако годишните зауствания не надхвърлят 1 kg годишно.

² Измежду промишлените предприятия, посочени в приложение I, заглавие А, точка 3, е направено препращане в частност към предприятията, използващи HCBD за технически цели.

³ Въз основа на придобития опит при прилагането на настоящата директива и отчитайки факта, че използването на най-добрите технически средства вече позволява в някои случаи да се прилагат много по-строги емисионни норми от посочените по-горе, Съветът по предложение на Комисията ще приеме по-строги емисионни норми, като това решение трябва да бъде взето до 1 януари 1995 година.

⁴ Понастоящем не е възможно да се приемат емисионни норми за този отрасъл; Съветът ще ги приеме впоследствие по предложение от Комисията. Дотогава държавите-членки ще прилагат националните емисионни норми в съответствие с приложение I, заглавие А, точка 3.

Заглавие Б (84): Цели за качество¹

Неизменност: Концентрацията на HCB в утайките и/или мекотели, и/или черупчести организми, и/или рибите не трябва да се увеличава значително във времето.

1 Комисията периодично ще проверява възможността за определянето на по-строги цели за качество отчитайки измерените концентрации на HCB в утайките и/или мекотели, и/или черупчести организми, и/или рибите, и ще докладва на Съвета преди 1 януари 1995 г. с оглед да се определи дали има основания за промени в директивата.

Среда	Целеви показатели за качество	Мерна единица	Да се спазва от
повърхностни води Води при устието Вътрешни крайбрежни води, освен водите при устието Териториални морски води	} 0,1	µg/l	1.1.1990 г.

Заглавие В (84): Референтен метод за измерване

1. Референтният метод за измерване за определяне наличието на HCBД в отпадъчните води и във водите е газхроматография с електронзахващ детектор след екстракцията с подходящ разтворител.

Границата на определяне¹ за HCBД е в диапазона между 1 и 10 ng/l за водите и 0,5 и 1 µg/l за отпадъчните води, в зависимост от наличните странични (пречещи) вещества в пробата.

2. Референтният метод за определяне наличието на HCBД в утайките и организмите, е газхроматография с електронзахващ детектор след подходяща подготовка на пробата. Границата на определяне¹ е в диапазона между 1 и 10 µg/kg сухо вещество.

3. Точността и верността на метода трябва да е $\pm 50\%$ при концентрация, която представлява двукратната стойност на границата на определяне¹.

¹ "Границата на определяне" x_g от дадено вещество е най-малкото количество, което може да бъде количествено определено в дадена проба на базата на даден работен метод, различно от нула.

VII. Специални разпоредби относно хлороформ (CH CL₃) (№ 23)¹

CAS-67-66-3

Заглавие А (23): Гранични стойности на емисионните норми

Вид промишлено предприятие ^{2,3}	Гранични стойности (средномесечни), изразени във ^{4, 5}		Да се спазва от
	тегло	концентрация	
1. Производство на хлорметани от метанол или от комбинация на метанол и метан ⁶	10 g CHCl ₃ /тон общ производствен капацитет за хлорметани	1 mg/l	1.1.1990 г.
2. Производство на хлорметани чрез хлориране на метан	7,5 g CHCl ₃ /тон общ производствен капацитет за хлорметани	1 mg/l	1.1.1990 г.
3. Производство на хлорофлуоровъглерод (CFC) ⁷	-	-	-

1 В случая на хлороформ, член 3 от Директива 76/464/ЕИО се прилага за заустванията от промишлени процеси, които могат сами по себе си да допринесат съществено за съдържанието на хлороформ в отпадъчните води; той се прилага в частност за тези, споменати в заглавие А на настоящото приложение. Член 5 от настоящата директива се прилага, доколкото са идентифицирани други източници, освен споменатите в настоящото приложение.

2 Измежду промишлените предприятия, посочени в приложение I, заглавие А, точка 3, е направено, в частност, препращане, в случая с хлороформ, към предприятията за производство на мономера винил хлорид чрез пиролиза на дихлоретан, към предприятията за производство на избелена пулп да се провери (целулоза) и към други предприятия, използващи CHCl₃ като разтворител, както и към предприятията, в които охлаждащите води или други отпадъчни води са хлорирани. Съветът ще приеме гранични стойности за тези отрасли впоследствие по предложение на Комисията.

3 Опростена процедура за мониторинг може да се въведе, ако годишните зауствания не надхвърлят 30 kg годишно.

4 Среднодневните гранични стойности са двукратни на средномесечните стойности.

5 Отчитайки летливостта на хлороформа и с цел да гарантират спазването на член 3, параграф 6, в случая, когато се използва процес, включващ разбъркване на открито на отпадъчни води, съдържащи хлороформ, държавите-членки изискват спазване на емисионните норми и нагоре потечение от на съответното предприятие; те гарантират, че всички води, които могат да бъдат замърсени, са взети предвид.

6 Т.е. чрез хидрохлориране на метанол, след това хлориране на метилхлорид.

7 Понастоящем не е възможно да се приемат гранични стойности за този отрасъл. Съветът ще приеме впоследствие тези гранични стойности по предложение на Комисията. Дотогава държавите-членки ще прилагат националните емисионни норми в съответствие с приложение I, заглавие А, точка 3.

Заглавие Б (23): Цели за качество¹

¹ Без да се накърняват разпоредбите на член 6, параграф 3 от Директива 76/464/ЕИО, когато е доказано, че няма никакъв проблем за спазването и постоянното поддържане на посочения по-горе цели за качество, може да се въведе опростена процедура на мониторинг.

Среда	Целеви показатели за качество	Мерна единица	Да се спазва от
повърхностни води	12	µg/l	1.1.1990 г.
Води при устието			
Вътрешни крайбрежни води, освен водите при устието			
Териториални води			

Заглавие В (23): Референтен метод на измерване

1. Референтният метод на измерване за определяне наличието на хлороформ в отпадъчните води и във водната околна среда е газхроматография

Трябва да се използва чувствителен детектор, когато концентрацията е под 0,5 mg/l и в този случай границата на определяне¹ е 0,1 µg/l. За концентрация над 0,5 mg/l е приемлива граница на определяне от 0,1 µg/l.

2. Точността и верността на метода трябва да е $\pm 50\%$ при концентрация, която представлява двукратната стойност на границата на определяне.

¹ "Граница на определяне" х_g от дадено вещество е най-малкото количество, което може да бъде количествено определено в дадена проба на базата на даден работен метод, различно от нула."

Член 2

Държавите-членки приемат мерките, необходими за спазване на настоящата директива, до 1 януари 1989 г., по отношение на алдрин, диелдрин, ендрин и изодрин и до 1 януари 1990 г., по отношение на останалите вещества. Те незабавно уведомяват за това Комисията.

Държавите-членки предоставят на Комисията разпоредбите от вътрешното право, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 3

Държавите-членки са адресати на настоящата директива.

Съставено в Люксембург на 16 юни 1988 година.

За Съвета:
Председател
K. TÖPFER